

UZASADNIENIE

wyroku wydanego na posiedzeniu niejawnym z 31 lipca 2018 roku

Powodowie K. G. i T. B. domagali się zasądzenia od pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. kwot po 250 Euro wraz z ustawowymi odsetkami, liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, a także kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg spisu kosztów.

W uzasadnieniu pozwu wskazali, iż na podstawie rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. dochodzą od pozwanego zryczałtowanego odszkodowania za opóźniony lot. Wyjaśnili, że 11 sierpnia 2017 r. podróżowali samolotem obsługiwany przez pozwanego przewoźnika na trasie z portu lotniczego w K. do portu lotniczego w T.. Lot uległ opóźnieniu ponad 3 godzinnemu. Pozwany pomimo wezwania do zapłaty nie uregulował odszkodowania na rzecz powodów (pозew, k. 3-9).

W sprzeciwie od nakazu zapłaty z 28 maja 2018 r. wydanego przez Referendarza Sądowego w Sądzie Rejonowym dla m.st. Warszawy w Warszawie w I Wydziale Cywilnym pod sygn. akt I Nc 1931/18 (uwzględniającego żądanie pozwu w całości – nakaz zapłaty – k. 27), pozwany (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie na swoją rzecz kosztów procesu, według norm przepisanych.

Pozwany podniósł, iż Rozporządzenie 261/2004 nie ma zastosowania do pasażerów podróżujących bezpłatnie. Natomiast z załączonych do pozwu dokumentów nie wynika czy powodowie dokonali opłaty za przelot samolotem, czy też przelot ten został zapewniony bezpłatnie przez organizatora imprezy turystycznej (sprzeciw od nakazu zapłaty – k. 33-37).

Postanowieniem z 31 lipca 2018 r. Sąd dopuścił dowody z dokumentów dołączonych do akt na okoliczności wskazane szczegółowo w treści postanowienia (postanowienie – k. 42).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

K. G. i T. B. posiadali zaplanowany na 11 sierpnia 2017 r. lot nr (...) na trasie z portu lotniczego w K. do portu lotniczego w T., realizowany przez pozwanego przewoźnika (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością. Lot ten uległ opóźnieniu wynoszącemu ponad trzy godziny.

(dowody: karta pokładowa - k. 16, dokumenty podróży – k. 15).

Pismem z 20 listopada 2017 r. K. G. i T. B. reprezentowani przez profesjonalnego pełnomocnika, skierowali do pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. wezwanie do zapłaty wskazanej kwoty w terminie 7 dni, od dnia doręczenia wezwania, na wskazany rachunek bankowy.

(dowód: wezwanie do zapłaty – k. 20).

(...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W., pismem z 22 września 2017 r. poinformował powodów, że odmawia wypłaty odszkodowania, albowiem opóźnienie lotu spowodowane zostało nagłą usterką techniczną, co w jego ocenie uchyla odpowiedzialność odszkodowawczą opartą na bazie przepisów Rozporządzenia.

(okoliczność niesporna, dowód: poświadczone za zgodność z oryginałem przez pełnomocnika powodów będącego radcą prawnym pismo z 22 września 2017 r. – k. 24-25).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyżej wskazanych dokumentów oraz ich kserokopii złożonych do akt sprawy. Okoliczności stanu faktycznego jako przyznane przez stronę przeciwną, Sąd na podstawie art. 229 k.p.c. i 230 k.p.c. uznał za udowodnione, ponadto znajdują one potwierdzenie w złożonych do akt dokumentach, co do

wiarygodności których Sąd nie miał wątpliwości, ponieważ składają się na spójny, logiczny, korelujący ze sobą obraz stanu faktycznego poddany ocenie Sądu w rozpoznawanej sprawie.

Sąd Rejonowy rozważył:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Na wstępie rozważań prawnych należy zaznaczyć, że Sąd rozpoznał niniejszą sprawę na posiedzeniu niejawnym na podstawie art. 148¹ § 1 k.p.c., zgodnie z którym Sąd może rozpoznać sprawę na posiedzeniu niejawnym, gdy pozwany uznał powództwo lub gdy po złożeniu przez strony pism procesowych i dokumentów, w tym również po wniesieniu zarzutów lub sprzeciwu od nakazu zapłaty albo sprzeciwu od wyroku zaocznego, sąd uzna - mając na względzie całokształt przytoczonych twierdzeń i zgłoszonych wniosków dowodowych, że przeprowadzenie rozprawy nie jest konieczne.

Z uwagi na zgromadzony w niniejszej sprawie materiał dowodowy, który w ocenie Sądu orzekającego należy uznać za wystarczający oraz okoliczność, iż żadna ze stron nie złożyła w pierwszym piśmie procesowym wniosku o przeprowadzenie rozprawy, Sąd mając na względzie całokształt przytoczonych twierdzeń i zgłoszonych wniosków dowodowych, uznał, że przeprowadzenie rozprawy w niniejszej sprawie nie jest konieczne.

Podstawę prawną dochodzonego przez powodów żądania, stanowiły przepisy Rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z 11 lutego 2004 roku ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91 (Dz.U.UE L z dnia 17 lutego 2004 r.).

Zgodnie z art. 5 ust. 1 powołanego rozporządzenia, w przypadku odwołania lotu, pasażerowie, których to odwołanie dotyczy:

1. otrzymują pomoc od obsługującego przewoźnika lotniczego, zgodnie z art. 8;
2. otrzymują pomoc od obsługującego przewoźnika lotniczego, zgodnie z art. 9 ust. 1 lit. a) i art. 9 ust. 2, jak również, w przypadku zmiany trasy, gdy racjonalnie spodziewany czas startu nowego lotu ma nastąpić co najmniej jeden dzień po planowym starcie odwołanego lotu, pomoc określoną w art. 9 ust. 1 lit. b) i c);
3. mają prawo do odszkodowania od obsługującego przewoźnika lotniczego, zgodnie z art. 7, chyba że:
 - a. zostali poinformowani o odwołaniu co najmniej dwa tygodnie przed planowym czasem odlotu; lub
 - b. zostali poinformowani o odwołaniu w okresie od dwóch tygodni do siedmiu dni przed planowym czasem odlotu i zaoferowano im zmianę planu podróży, umożliwiającą im wylot najpóźniej dwie godziny przed planowym czasem odlotu i dotarcie do ich miejsca docelowego najwyżej cztery godziny po planowym czasie przylotu; lub
 - c. zostali poinformowani o odwołaniu w okresie krótszym niż siedem dni przed planowym czasem odlotu i zaoferowano im zmianę planu podróży, umożliwiającą im wylot nie więcej niż godzinę przed planowym czasem odlotu i dotarcie do ich miejsca docelowego najwyżej dwie godziny po planowym czasie przylotu.

Stosownie natomiast do art. 7 ust. 1 rozporządzenia: „W przypadku odwołania do niniejszego artykułu, pasażerowie otrzymują odszkodowanie w wysokości: a) 250 EUR dla wszystkich lotów o długości do 1.500 kilometrów; b) 400 EUR dla wszystkich lotów wewnątrzspółnotowych dłuższych niż 1 500 kilometrów i wszystkich innych lotów o długości od 1 500 do 3 500 kilometrów; c) 600 EUR dla wszystkich innych lotów. Przy określeniu odległości, podstawą jest ostatni cel lotu, do którego przybycie pasażera nastąpi po czasie planowanego przylotu na skutek opóźnienia spowodowanego odmową przyjęcia na pokład lub odwołaniem lotu.

Uprawnienie do żądania odszkodowania zostało rozszerzone na pasażerów lotów opóźnionych, jeżeli z powodu ww. lotów poniosą stratę czasu wynoszącą co najmniej trzy godziny, tzn. jeżeli przybędą do ich miejsca docelowego co najmniej trzy godziny po pierwotnie przewidzianej przez przewoźnika lotniczego godzinie przylotu. Taką wykładnię przyjął Trybunał Sprawiedliwości w wyroku z 19 listopada 2009 roku w sprawach połączonych C-402/07 i C 432/07 mających za przedmiot wnioski o wydanie na podstawie art. 234 WE orzeczeń w trybie prejudycjalnym, złożone w postępowaniu C. S., G. S., A. S. p-ko (...) (C-402/07) oraz S. B., K. L. p-ko A. France SA (C-432-07).

Pozwany nie powoływał się w toku postępowania na zaistnienie nadzwyczajnych okoliczności wyłączających jego odpowiedzialność jako przewoźnika o których mowa w art. 5 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 roku nr (...) ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającego rozporządzenie nr 295/91.

Niekwestionowany pozostawał również fakt, że lot nr (...) realizowany przez pozwanego 11 sierpnia 2017 r. z K. do T., którego uczestnikami byli K. G. i T. B. został opóźniony, przy czym czas opóźnienia wynosił ponad 3 godziny. Nie budziło przy tym wątpliwości, że przedmiotowy lot miał charakter wspólnotowy, a odległość liczona metodą po ortodromie, pomiędzy lotniskiem w T. a portem lotniczym w K. wynosiła poniżej 1.500 kilometrów.

Na uwzględnienie nie zasługiwał podnoszony przez pozwanego zarzut wyłączenia stosowania Rozporządzenia (WE) nr 261/2004 w oparciu o art. 3 ust. 3, wobec powodów, bowiem nie wykazali oni poniesienia kosztów związanych z przelotem. Jakkolwiek rację ma pozwany, iż zgodnie z treścią art. 3 ust. 3 Rozporządzenia nr 261/2004, nie ma ono zastosowania do pasażerów podróżujących bezpłatnie lub na podstawie taryfy zniżkowej, która nie jest bezpośrednio lub pośrednio dostępna powszechnie i bez wątpliwa dotyczy jedynie pasażerów, którzy opłacili wskazany lot. Niemniej jednak, w niniejszej sprawie pozwany nie udowodnił, aby powodowie nie ponieśli kosztów związanych z przelotem na trasie K. - T.. Należy zaznaczyć, iż bezpłatność przewozu stanowi aspekt, z którego udowodnienia korzyści wywodzi strona pozwana i w związku z art. 6 k.c. to na niej spoczywa ciężar dowodowy w zakresie wykazania tego faktu. Pozwany, dysponując dowodami w tym przedmiocie mógłby przedłożyć chociażby dokument wskazujący z jakiego tytułu świadczona usługa przewozu lotniczego w stosunku do powodów była usługą bezpłatną. Strona pozwana nie przedstawiła żadnych dowodów na potwierdzenie tezy o bezpłatności wykonanego przewozu i w związku z tym nie uwzględniono zarzutów pozwanego poczynionych w tym zakresie.

Z powyższych względów Sąd uznał, że powodom należy się zryczałtowane odszkodowanie przewidziane w art. 7 ust. 1 pkt b Rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z 11 lutego 2004 roku, w objętej pozwem wysokości po 250 euro, o czym orzeczono w punkcie I sentencji wyroku.

Powodom należały się również odsetki za opóźnienie w wypłacie odszkodowania. W myśl art. 481 § 1 k.c. jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi, w myśl zaś § 2 zd. 1 powołanego uregulowania – w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 9 października 2015 roku, o zmianie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, ustawy - Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2015 roku, poz. 1830) - jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była oznaczona, należą się odsetki ustawowe za opóźnienie w wysokości równej sumie stopy referencyjnej Narodowego Banku Polskiego i 5,5 punktów procentowych.

W ocenie Sądu nie budzi wątpliwości, że obowiązek zapłaty analizowanego odszkodowania ma charakter bezterminowy. W szczególności terminu takiego nie zakreśla art. 7 ust. 1 Rozporządzenia nr 261/2004, który statuuje jedynie obowiązek wypłaty odszkodowania, w tym jego wysokość, nie precyzuje natomiast w jakim czasie winno to nastąpić. W konsekwencji odwołać należało się do dyspozycji art. 455 k.c., który określa termin spełnienia świadczenia jako "niezwłoczny" po wezwaniu przez wierzyciela.

W ramach przedmiotowego postępowania powodowie wnosili o zasądzenie odsetek od daty wniesienia pozwu. W ocenie Sądu wobec uwzględnienia powództwa zasadnym było również uwzględnienie ich żądania w zakresie odsetek.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu, Sąd wydał w pkt. II wyroku, w oparciu o zasadę odpowiedzialności za jego wynik, na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. Mając na uwadze fakt, iż pozwany nie utrzymał się ze swoją obroną w jakimkolwiek zakresie, zobowiązany jest do zwrotu powodom kosztów procesu. W niniejszym postępowaniu, na koszty, jakie ponieśli powodowie składają się: opłata od pozwu w kwocie po 30 zł, opłata za czynności profesjonalnego pełnomocnika procesowego będącego adwokatem w kwocie po 270 zł ustalona na podstawie § 2 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie w brzmieniu obowiązującym w dacie wytoczenia powództwa oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa po 17 zł., tj. łącznie po 317 zł.

ZARZĄDZENIE

Akta z uzasadnieniem proszę przesłać do Sądu Okręgowego z apelacją.

W., 27 września 2018 r.